

Elhagyott szerető

Tavaly még utánam futott —
idén már férjhez is jutott
a kis hamis;
és múlik a nyár, és itt a tél,
bekopog hozzám a dali férj.
(Szép az asszony, daliás férjürem is!)
„Barátom” mondja s a hangja vig.
„Bizony, a család szaporodik!”
— Oh, régi, bolond szerelem —
„Bölcsőt faragj, festettet, díszest,
egyik oldalát rózsával hímezd,
másik oldalán szekfű legyen;
hogy rengesse, lábbal lengesse,
lány altatóval eldédelgesse:
tente baba, tente! . . .”
. . . S faragok bölcsőt, festettet, díszest,
egyik oldalán dús rózsá-hím lesz,
másik oldalát szekfűvel szegem;
hogy rengesse, lábbal lengesse,
lány altatóval eldédelgesse:
tente baba, tente.
Faragom három nap, három éjjel,
hogy nem szakad a szívem széjjel? —
a szemem könnyes, könnyen téved,
pirosat nézek feketének,
bölcső helyett koporsóm faricskálom,
a fenekén mind a remény, az álom,
a boldogságom! . . .

Ács Károly műfordításai